

Musikkskúlar á víðavangi í Fuglafirði

Sunnudagin 29. mars kl. 16.00 fóru musikkskúlar á víðavangi í fimleikarhøllini í Fuglafirði. Har fóru yvir hundrað næmingar og tónleikalærarar, sum úttú gott dagsverk hetta viku-skiftið.

Ungdómur við glitrandi gimsteinum í eygnakrökunum. Eitt vælalíð, sum ikki er farið undir livsleiðina við torgandi óvild, sum darvað hevur tey, nei, lítaleys í verumáta sótu tey so snøgg og spældu á ljóðföri, sum sjálvur Dávid kongur hevði steðgað á og lýtt á – ljómandi spæl... Lovið honum við bumbum og dansi, lovið honum við streingjaleiki og floytu. Hetta er fimta ørindi í síðsta sálmi Dávids – nr. 150. Har skortaði ikki dansur og tónleikur í gamla Ísrael, og sjálvur Dávid kongur var góður tónleikari. Tá ið kongurin sjálvur gongur

undan í mentanarlívinum, er tað sermerkt... tá er gróði... Lovið honum við ljóði av lúðrum lovið honum við høpu og saltri! Triðja ørindi í sama sálmi. Soleiðis var í fimleikarhøllini, henda fjálga vårsunnudag.

Dávid kongur hevði óivað sitið í erva og fylgt við hvat fyrifórst. Hann hevur frøtt seg yvir ta litlu Marjuna av Kambsdali og sæð til Niels úr Vági. Páskablómur, sum stínga krúllin undan svørðinum og elska hetta lív í margblómum spæli.

Grør um gangandi fót, verður sagt her á landi um gott virksemi. Vit hava ikki kong her á landi, men ganga undan og ávirka tónleikin í so máta, sum Dávid kongur gjørdi á sinni, men vit hava politikarar, sum skulu útvega hesum tiltaki góðar sømdir. Dávid kongur hevði hildið um hetta tiltak

til síðstu løtu og ment og taðað, so mikil ljómur var um musikkskúlarnar. Vit, sum eiga ung fólk í hesum

skúlum, frøast um tónleikin, ið hevur runnið úr hesum »vatnbrunni«.

Konsertin var fram úr góð. Ymsir bólkar fóru á palli og sýndu kynstur sitt. Ljómandi symfoniorkestrur, floytur og klarinetur, horn og seinast eitt sera gott har-

moniorkestur. Her er sannur gróður. Her fær tann ungi eina barlast til lívið. Her verður hann mentur sum menniskja, sum sjáldan verður givið á annan hátt. Løgið er tað, men soleiðis eru royndirnar aðrastaðni. Vit vóna at sæð verður til

hetta – serliga í hesum døgum, hvar mangt ríðlar, sum hevur sæð betri dagar. Grør um gangandi fót, men svultun er sitandi kráka. Vinarliga

Frits Johannesen

